

— Мехмедъ-Рагибъ-Паша, не знаеше какъ да постъпи. Чръзъ тайнитъ схвъти на Франция и даже тъзи на Прусия, интересати да не припознаватъ исключителното прѣвѣзходство на царицата въ Варшава, Диванътъ протестува противъ това покорение злѣ покрито въ Полша. Четиридесетъ хиляди Русци, подъ стенитъ на Варшава, налѣгахъ явно врѣзъ това избирание. Царицата отговори че тя нѣмала освѣнь шесть хиляди Казака да защищаватъ правдинитъ на които употрѣблението отъ Поляцитъ бѣше подъ Руско порѣчителство чръзъ сжщата констетуция на републиката. Франца чръзъ една дипломация толкова противорѣчна до колкото бѣше и своята политика, запрати на Турция да обяви война.

XXVII.

Това помирение не ся продължи за джлго врѣме. Едно случайно приключение мѣжду Русцитъ и Поляцитъ, рѣши Турция да провѣзгласи войната на 1768: Едно отдѣление отъ полекитъ конефедерации, което ся бияше съ Русцитъ, при принуденната неотралность на царьтъ имъ, подъ име на политическа Полска партия, влѣзе, като ся гоняше отъ Русцитъ, въ турската земя, съ причина да поиска прибѣжище на една неотрална джржава. То ся прие въ малкийтъ градъ на Балта, близо до крѣпостъта на Хокзимъ; Поляцитъ излѣзохъ да нападнѣтъ едно Руско отдѣление, съ цѣль да го принуджѣтъ, като ся оттеглжѣтъ, да прѣстѣпи и нападни на Турекитъ земи.

Дѣйствително, Русцитъ послѣдвахъ Поляцитъ до отъ татжѣтъ границитъ, и въ послѣдванието си запалихъ Турекийтъ градъ Балта — когото Поляцитъ бѣхъ оставили. Това измисленно оттеглувание на Поляцитъ и запалванието на градътъ безъ никаква причина отъ страна на Турцитъ, подбудихъ Портата да обяви война.

Диванътъ настрѣхнѣ; великийтъ везиръ Хамза-Паша, младъ и распаленъ характеръ, повика Катериненътъ посланникъ Обрескова. Като бѣше сѣдналъ,